

ner, Du fin-der her det for en Mark. *p* *ff*

Allegro. Peter.

Mel. af Du Puy.

II.

1. Jeg har en ma-ge-løs Ap-pe-tit, men hver-ken Pen-ge el-ler Kre-
 2. Man si-ger, for svun-den er al Po-e-si, de van-dren-de Rid-de-res Tid er for-
 3. Og skjøndt det at til-staa fal-der lidt trist, saa er jeg en Smu-le So-ci-a-

1. dit, o, hvil-ken Jam-mer, o, hvil-ken Jam-mer! o, hvil-ken u-ma-ner-lig
 2. hi, det jeg be-næg-ter, jeg be-næg-ter, jeg paa det Kraf-tig-ste be-
 3. list; har I en Skat, for var den, saa for var den, for var den, for el-lers jeg kommer og

1. Jam-mer! Men tro derfor ik-ke, at jeg er for-knytt, for jeg mangler aldrig Ressourcer-nej
 2. næg-ter! En Rid-der som mig vist aldrig man saa, min Dragt det er Plader fra Top og til
 3. ta'r den. Jeg bro-denligt de-ler med Sto-re og Smaa, nu skal jeg i-lav med disse-pas

1. pytl Al-ver-den er mit Spi-se kam-mer, Al-ver-den er mit Spi-se kam-mer!
 2. Taa, og gen-nem Ver-den jeg stadig mig fæg-ter, og gen-nem Ver-den jeg stadig mig fæg-ter.
 3. paa! Jeg ta'r, jeg ta'r kun Bro-der par-ten, jeg ta'r jeg ta'r kun Bro-der-par-ten.

Mouv. de Galop.
Peter.

3

Mel. af Vasseur.

III.

1. Ja det Ny - e - ste og det Bed - ste, som man har tænkt sig til vor Gavn,
2. Selv paa Fæl - le - den de nu stil - ler Fæst - nin - ger op og an - det mer!

1. det er nu det, at man vil be - fæ - ste vort fre - de - li - ge Kjø - ben - havn. U - den Vol - de
2. paa al den Stads i - gjememsine Brill - ler den gam - le Hol - ger Daa - ske ser. For - ti - fi - ka -

1. me - re er Kjø - ben - havn kun svag, vi kan ei ex - i - ste - re, det er en afgjort Sag, for
2. tio - ner om By - en bli'r der lagt, og man - ge Mil - li - o - ner det ko - ster, har man sagt. Hvor -

1. hvor skal el - lers, el - lers vi spad - se - re paa den sto - re, store, sto - re Be - de - dag?
2. for be - holdt vi ei de tre Ka - no - ner og den kjæ - re, kjære gam - le Ho - ved - vagt?

3.

Nogle tror forøvrigt, at Sprog
Egner sig meget mer? dertil,
Men der er dem, som hellere til Bogø
Hele Kommersen flytte vil.
Ja det sige Flere,
Som er just Nare ei,
De nemlig raisonnere:
Man her kan klare sig,
Men De, som hist paa Bogø nu regjere,
Kan ha' ondt nok med at forsvare sig.

4.

Uindtagelige vi bliver,
Ingen kan slaa os mer' ihjel,
Og det endskjøndt Aviserne de skriver,
Fæstningen bli'er et Luftkastel.—
Hvis at de vil spare
De brave Rigsdagsmænd,
Saa kan jo bare svare
Dem Krigsministeren:
„Nix, nix, nix, nix pille ved den Fæstning,
„Nix, nix, nix, nix pille mig ved Fæstningen!“

Allegretto.
Gross: Sørensen.

IV.

1. Kær - lig - hed er Vaas, man paa Kvindfolk tro ej skal, før - ste Gang de saas, det var
2. Til hans Kval og Nød blev de æg - te - vi - e - de, men hvor var hun sød, dengang

1. paa et Kar - ne - val, hun var yn - dig og let og i hvidt Bo - bi - net og saa
2. da han fri - e - de. Hvad han sa', har jeg glemt, men jeg ved for be - stemt, at han

piu mosso.

1. var hun saa o - ver - or - dent lig ko - ket. Øj - ne - ne rul - led, mens o - ver Gul - et hun foer af -
2. man - ge, man - ge Gan - ge har for - trudd det slent. Al Slags For - nøj - lise li' som et Spøgelse, naar man sig

1. sted - ja, se det var Pla - ser! Rundt hun sig snur - red, kælent hun kur - red, nu hun ej kurrer, men galer des - mer'.
2. gif - ter til Hek - ken - feld gaar. Sky der - for im - mer de Fru - en tim - mer, Manden hans haar, ja men Konen hun raa'r!

1.
Fru Augusta Sørensen.

Kjærlighed er Vaas,
Man paa Mandfolk tro ej skal,
Første Gang vi saas,
Det var paa et Karneval,
Blomsterpige jeg var,
Og tænk, han var en Nar,
Ja, den Aften, Du skuede blot ha' set Din Fa'r.
Øjnene rullede,
Mens over Gullet,
Kækt han mig førte som min Kavalier,
Rundt han mig surrede,
Kælent han kurrer,
Ak men nu kurrer han slet ikke mer!

XVI.

2

Til min Kval og Nød
Blev vi ægteviede,
Men hvor var hun sød
Dengang da han friede.
Under Rosernes Hæk
Ved en rislende Bæk,
Der han bejled, og jeg, jeg trode hvert et Kvæk.
„Hør mine Sukke!“
Bad han, „at slukke
„Flammen i Hjertet end ikke formaar
„Tusinde Brandfolk.“
Ak nej, de Mandfolk
Liguer hinanden komplet paa et Haar!

*) 4de Akt, første Scene.

Allegro. Skrøder (læsende i Veiviseren.)

V.

1. Sø-ren-sen det hed-der jo En-hver, hvor jeg Øj-et fæ-ster, han er her og
 2. Sø-ren-sen er Ge-ne-ral-ma-jor og af Pro-fes sjo-nen, saa er han Bar-

1. han er der, han er Straale-me-ster. Sø-ren-sen han laa-ner ud paa Pant, og han er Fan-den
 2. her og Jor-de-moer, nej det er nok Ko-nen! Var-me Rug-tve-bakker la-ver han, Sø-ren-sen handler med

1. ta' me' Vin-gros-ser' og Hat-te-fa-bri-kant det bli'r om-trent det Sam-me.
 2. Sok-ker, Han er Skralde-og Fol-ke-thingsmand, Sø-ren-sen er en Klok-ker!

1. Sø-ren-sen bor i Ho-tel-ler, Sø-ren-sen bor i en Kæl-der, fin-de ham er
 2. Sø-ren-sen!—naa, sik-ken Klem-me! Sø-ren-sen!—føj for den Stem-me! Han bli'r ik-ke

1. Fan-den hel-ler ik-ke Ba-ga-tel-ler! Kor af Sø-ren-sen bor i Ho-tel-ler
 2. af de nem-me til at træf-fe hjem-me! Gjæster Sø-ren-sen!—naa, sik-ken Klem-me!

1. Sø-ren-sen bor i en Kæl-der, fin-de ham er Fan-den hel-ler ik-ke Ba-ga-tel-ler!
 2. Sø-ren-sen!—føj for den Stem-me! Han bli'r ik-ke af de nem-me til at træf-fe hjem-me!

Largo.

Peter Sørensen.

Mel. af Donizetti.

VI.

Hør mig! før jeg bort-dra-ger, rø-ren-de Af-sked jeg ta-ger!

Petersen.

Peter S.

Begge.

Mon at ham Fan-den pla-ger? Pe-ter-sen, tag mit Far-vel! Ja.....!

Peter S.

Petersen.

Hør mig! før jeg bort-dra-ger, rø-ren-de Af-sked jeg ta-ger! Mon at ham Fan-den

Peter S.

Petersen.

Peter S.

plager? O! Pe-ter-sen tag mit Far-vel! Ham Fanden pla-ger! Tag mit Far-vel....., tag mit Far

Moderato.

Leo. *

vell Nu det mod En-den lak-ker, end nu en-gang jeg tak-ker, for

Petersen.

di De var saa vak-ker at gi' mig frit Lo gil Alt

Klok - ken den er sla - gen ti; gaa bort, jeg Dem nu be - der, nu vil minsæl jeg

a tempo.
Peter S.

væ - re fri for fler'U - ar - tig - heder - ja! O Pe - ter - sen! mit Hjer - te er

fylt af Af - skeds - smer - tel O Pe - ter - sen! mit Hjer - te er fylt af Af - skeds -

smer - tel O Pe - ter - sen! mit Hjer - te er fylt af Smer -

Allegro.

te, er fylt af Smer - te, er fylt af Smer - tel Sø - ren -

Petersen.

sen!! Pe - ter - sen!! Far - vel, Hr. { Pe - ter - sen!! Sø - ren - sen!!

Peter S.

Begge.

Vivace molto

Skrøder.

Mel. af Kuhlau.

VII.

ff

p

1. Jeg i - mor - ges til An - to - ni - stræ - de van - dred
 2. I Ny - havn jeg gik i Van - det, der - fra foer jeg
 3. Men saa gik jeg af - ter paa'en, prø - ved om han

1. al - ler - først; Folk er ik - ke der ma - ho - ni, nær jeg hav - de faaet Børst. Der - fra hen i
 2. strax til Peer Mad - sens Gang, men hvor for - ban - det tænk, den var der ik - ke mer! Kur - sen der - for
 3. skul - de ho i et Hus ved Ro - sen - aa - en, der var Mud - der kan de trol Og fra Ø - ster -

1. Lak - se - ga - de i - le - de jeg gan - ske løs, men gid Fan - den og - saa ha - de den, for der var
 2. jeg for - an - dred, han i By - en fand - tes ei, jeg med dri - stigt Mod ud - vandred til A - me -
 3. og til Ve - ster - Bro jeg rend - te saa i - gjen; af den Tur min Skoma'erme - ster e - ne har For -

ten. *parlando.* *ritard.*

1. Fanden løst! Sik - ken dog en voldsom Vejl! sikken Vejl, sikken Vejl, sikken Vejl! nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej!
 2. ri - ka Vejl. Sik - ken ne - derdrægtig Vejl! sikken Vejl, sikken Vejl, sikken Vejl! nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej!
 3. tje - ne - sten! Sik - ke dog en Pokkers Vejl! sik ken Vejl, sikken Vejl, sikken Vejl! Waih, Waih, Waih, Waih, Waih, Waih, Waih, Waih!

fp

led.

1. Mig kun følger Spot og Skade, Skjæbnen er mig ka - priøss.
 2. Ej mit U - held sig forandred, der han ho - de hel - ler ei.
 3. Waih mir, hvis jeg ik - ke gjæster nu den ret - te Sø - rensen!

f

ff

Allegro. Gross: Sørensen.

Vänskab och frihet.

VIII.

1. Mellem mig og Po-li-ti-et er der
2. Paa Po-li-tik jeg har kun grumme
3. Jeg føl-ger Ma-gi-stra-tens og

Ingenting i Vej'n, jeg har svaret mi-ne Skatter og
lidt For-stand, og Høj-re fra Venstre knap jeg
Grundlovens Bud, jeg holder aldrig Ta-ler el-ler

1. løst mit Hun-de-tegn, og paa Grund-lovs-fe-ster tidt har jeg pyn-tet Hu-set mit, men
2. ken-de kan, og naar Rigs-dags-valg der bli'r jeg min Stemme al-tid gi'r til
3. brin-ger Skaa-ler ud, og der af er Føl-gen den, at jeg Al-le har til Ven og

1. al-drig med et Flag, hvor-i der var en Split! Hver Gang at der er Op-løb, saa
2. den af Kan-di-da-ter-ne, som „Ber-lingske“ han si'r! Og al-drig har jeg voldt selv en
3. al-drig faar Til-ret-te-vis-ning af Mi-ni-ste-ren. Og af den fri-e Tan-ke har jeg

1. røm-mer jeg Plad-sen, tænk jeg har al-drig faaet af Be-tjen-te-ne paa Kas-sen. Ak
2. Tyd-sker no-gen Sor-re og al-drig re-vet Ly-se-kro-nen ned paa Klampen-bor-rel Ak
3. al-drig væ-ret Bæ-rer og al-drig no-gen-sin-de har jeg væ-ret Sko-le-læ-rer. Ak

1. } nej, ak nej, det hænder sig al-de-les ej for En som jeg, jeg for-sikkrer Dem paa Æ-re, det var ik-ke mig!
2. }
3. }

Moderato. Gross. Skræder. Mel. af Weber. GROSS.

IX.

1. Afsted paa Jagt! Afsted paa Jagt! Nu skal jeg paa Far-ten i-gjen. Kun
2. da! Saaskynd Dem da! Afsted u-den Rist, u-den Ro! Ja

1. u - forsagt! Kun u - forsagt! I Skin - der - ga - de nu hen! 2. Saaskynd Dem
2. hort herfrat Ja hort herfrat Og hen til min Viv Nummer Tol *dimin.*

Maestoso.

Tydsck Mel.

X.

Augusta. 1. Man skal ham til Hjem - met hol - de, han maa ej gaa ud og sol - de.
Augusta. 2. Ko - nen hun skal før - re Or - det, Man - den maa ej staa ved Ro - ret,
Anna. 3. Men ved Al - tret vi jo lo - ved ham at føl - ge som vort Ho - ved.

Anna. 1. Men hvad si - ge skal vi Smaa, naar det un - der - ti - den hænder, med et Skab han
2. var det ba - re et Se - kund Anna. Men naar de mod Braa - den stampe? Aug. Saa faar Ko - nen
Aug. 3. Det mig kun ge - ne - rer lidt. Net - op der - for ej jeg dølger, jeg mit e - get

1. hjem - ad ven - der? Aug. Ba - re: her skal Ska - bet staa! Her, ja her ska Ska - bet staa!
2. blot lidt Krampe, det er un - der - ti - den sundt. Begge Det er un - der ti - den sundt.
3. Ho - ved føl - ger: Mand og Ko - ne er jo Eet! Mand og Ko - ne er jo Eet.

Allegro non troppo.

Mel. af Auber.

XI.

Grosserer
Sørensen. Er Du min Søn? Skrøder. Er Du min Fa - der? GROSS. O, Skjæbne grum! SKR. O, bitre

Løn! GR. Jeg Dig for - ag - - ter! SKR. Dig jeg ha - der! GR. Er jeg Din Fa - - der? SKR. Jeg Din

SKR. Er jeg Din Søn? Er Du min Søn? GR. Er du min Søn? Er jeg Din Fa - der? O, Skjæb - ne grum! O, bit - tre

Fa - der? O, bit - - tre Løn, er jeg Din Løn! Er Du min Søn? Er jeg Din Fader? O, Skjæb - ne grum! O, bit - tre

Søn? Jeg Dig ha - - der, ha - der, ha - - der, ja er Du min Fa - der, jeg Din Løn! Jeg Dig ha - der, ha - der, ha - der, ja, er jeg Din Fa - der, Du min

Søn? Søn? GR. Er Du min Søn? SKR. Er Du min Fa - der? GR. O, Skjæbne grum! SKR. O, bit - tre

Løn! GP. Jeg Dig for - ag - - - ter! SKR. Dig jeg ha - der! GP. Er jeg Din Fa - - - der SKR. Jeg Din

Søn? Er Du min Fa - der, jeg Din Søn, o, Skjæbne grum, o bittre Løn, er Du min Fa - der, jeg Din
GP. Er jeg Din Fa - der, Du min Søn, o, Skjæbne grum, o bittre Løn, er jeg Din Fa - der, Du min

Søn....., o Skjæbne grum, o bit - tre Løn, er Du min Fa - der, er jeg Din Søn, er Du min
Søn! o , Skjæbne grum, o bit - tre Løn, er jeg Din Fa - der, er Du min Søn, er jeg Din

Fa - der, er jeg Din Søn, er Du min Fa - der, jeg Din Søn, er jeg Din Søn?
Fa - der, er Du min Søn, er jeg Din Fa - der, Du min Søn, er Du min Søn?

Allegro non troppo.

Mel. af Lecoeq.

XII.

ff Peter. 1. Ja det kan jeg for-sik-kre E-der, lyk-sa-lig
2. Se, det er en Er-fa-rings-sætning, man mest ved
3. Jeg bukker mig og bøi-er Knæer for den be-

1. er en Fo-to-graf, det en For-retning er, som fe-der, endskjøndt han dag-lig ta-ger af. Al-le ham
2. Grupper tje-ne kan, og der-for i po-li-tisk Retning, saa er jeg af-gjort Venstre-mand. Dei-li-ge
3. vid-ste Fol-ke-magt, De skulde set dens Ko-ry-fæ-er, som jeg tog af i Rei-se-dragt. Ty-de-ligt

1. smigre og kur-ti-se-re, selv om en Kunde er grov som en Stud, medens han lader sig fo-to-gra-
2. Fo-to-gra-fier jeg la-ver af Holbæk og Svendborg og sli-ge Byer-Jatænkt Dem end-og-saa af Folk-ke-
3. ser jeg end-nu dem i Aan-den, sidde-de paa en Ta-bu-ret, hver med en Por-te-feuille i

rall. 1. fe-re, saa ser han saa blid og saa ven-lig ud. Derfor
2. ga-ver, men det er dog kun en mi-ni-a-ture. Nok et } Hur-ra for Fo-to-gra-fi-en, jo jeg kan
3. Haanden-ja sikken et Ka-bi-nets-por-træt! Nok et

a tempo.

li-en, jo jeg kan li-en! Stil Dem for Ap-pa-ra-tet frem, saa kan De tro, jeg skal træffe Dem!

Allegretto.

Dansk Folkevisse.

XIII.

Fotograf Sørensen. { 1. Hur - ra! Nu er vi ri - ge, nu har vi vun - det
2. Ved Ak - tier jeg mig san - ker - en Ka - pi - tal be -

1. Spil, Spil, Spil! Jeg Pen - ge - ne nu li - ge i Bi - ku - ben sæt - te
2. stemt, stemt, stemt, i - sær ved Ø - sters - ban - ker man tje - ner Pen - ge

mf 1. vil. Peter. { Og jeg vil rent - ud si - ge, jeg vil dem sæt - te til, Hej,
2. nemt. { Jeg ned til Bøyt - ler van - ker, det fal - der mig mer' be - kvemt, Hej,
esce. *f*

1. kom - fal - le - ra, Hur - ral Jeg vil dem sæt - te til.
2. kom - fal - le - ra, Hur - ral Det fal - der mig mer' be - kvemt.

3.

Fotogr. Sørensen. „Kineserne“ de falder,
Dem vil jeg ikke ha', ha', ha',
„Akvariet“ det kalder
Jeg derimod for bra'.
Peter. Nej disse „Drikkehaller“,
Dem holder mer' jeg a',
Hej, komfallera, Hurral
Dem holder mer' jeg a'.

4.

Peter. Ja storartet bli'r vor Virken,
For nu, nu har vi Guld, Guld, Guld.
Fotogr. Sørensen. Vi Lykken ta'r i Kverken,
Hvis ej den bli'er os huld.
Peter. Vi køber Marmorkirken
Og river den onkuld,
Hej, komfallera, Hurral!
Men først vil jeg drikke mig fuld.

Allegro vivace.

Kor af Dandserinder.

Mel. af Offenbach.

XIV.

Gam - le Strik! Kast Dit Blik kun paa os, for vi har Chic og Fa - çon, som er hon,
Flot og rask med et Klask kan vi slaa en Pas de - basque, pas kun paa, vi kan staa

1. vi sku' me - ne, vi er fjong.
paa den sto - re Taa - Aa!

2. Kom følg vor gla - de
Nu frem og nu til -

Klyn - ge i Dan - sens let - te Spor, en Krans vi om Dig slyn - ge, den skøn - ne - ste paa Jord.
ba - ge og hold blot rig - tig Takt, vi Dig til os skal dra - ge, ved Dan - sens Tryl - le - magt.

Høj - re, Venstre, Tydsker, Svensker, Høj - re, Venstre, Tydsker, Svensker, Høj - re, Venstre, Tydsker, Svensker, Høj - re, Venstre,

Tydsker, Sven - sker, Hr. Ba - ron! Hr. Ba - ron! Hr. Ba - ron! Hr. Baron! Høj - re, Ven - stre, Tyd - sker, Svensker.

Høj - re, Ven - stre, Hr. Ba - ron! Vil Du Iyk - sa - lig væ - re, saa dans med mig, Du
Sving Dig til Dan - sens To - ner, i Glæ - dens Re - gi -

1. Kæ - re, jeg hur - tig skal Dig læ - re at bru - ge Di - ne Ben,
 2. o - ner glem Di - ne Mil - li o - ner og giv mig ba - re en...!

Allegretto

D.C. al Fine.

XV.

pdol.

1. Ei dan - ske Pi - ger for Fa - ren vi - ger, ja selv en
 2. Ti - ger vi by - de Trods, vi bli'r kun ban - ge, naar Køer, der stan - ge med Hornsaa lan - ge, an - gri - be

§ Lovise. Farinelli.

Ti - ger vi by - de Trods, vi bli'r kun ban - ge, naar Køer, der stan - ge med Hornsaa lan - ge, an - gri - be

os.

Fine.

1. I Hav - ne ga - de der gik saa gla - de en Dri - ver og en spættet Ko,
 2. Jeg ar - me Pi - ge, den styred li - ge mod mig, da kom en Yngling kæk,

1. men saa det hænd - te sig, at den rendte; den vil - de hjem, den vil - de hjem paa Ve - ster -
 2. Hjælp han mig brag - te, Vand han mig rak - te, han frelste mig, han frel - ste mig fra Dø - dens

1. bro, og tænk den var saa stor som tol
 2. Skræk, og nu, er mit Hjør - te væk.

D.S.

Allegro moderato.

I gamla Svea Land.

XVII.

Gross, Sørensen. 1. Au - gu - sta! Er det sandt? Fru Aug. Sørensen, O Pe - ter! Er det vir - ke -
 Aug. 2. Du u - de bli - ve maa til Klok - ken den er o - ver

1. ligt? GROSS. Ja vir - keligt! Aug. Nu Tviv - lens Taa - ge svandt, Du er mig tro - hvor mær - ke -
 2. Tolv. GROSS. Til o - ver Tolv! Og Du af mig skal faa en dej - lig Sil - ke - pa - ra -

1. ligt! GROSS. Høist mærke - ligt! Aug. I Ro - sen - lys jeg Li - vet ser med Dig. GROSS. Med mig! Og
 2. sol. Aug. En Pa - ra - sol! O, Pe - ter, o, hvor er Du sød mod mig! GROSS. Mod Dig! Det

1. Du skal al - drig skændes mer' med mig! Aug. Med Dig! Begge. O, E - nig - hed, hvor er Du sød i
 2. er Du og - saa, Pi - ne - død mod mig! Aug. Mod Dig! Begge. O, Sa - lig - hed for - u - den Navn, kom

1. et Fa - mi - lie - skød!
 2. i min aab - ne Favn!

Gross. Sørensen.

XVIII. Allegretto. Skrøder.

Nu Far - vel og man - ge Tak! Udskyld - Gør nu in - gen Snak!

Augusta. Skrøder. Alle Tre. Aug.

Man - ge Tak! Man - ge Tak! Man - ge, man - ge, man - ge Tak. Tak for De - res Ven - lig - hed,

Skrøder.

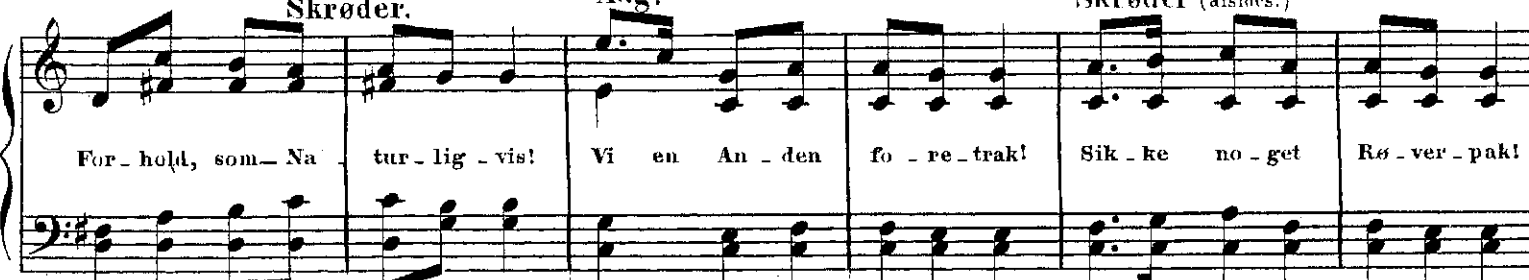
bliv nu ba - re ik - ke vred, men De ved, Kær - lig - hed - Gud - be - va - res, det jeg ved!

Gross.

Naar De skri - ver, hils Mat - thi's! El - lers vi na - tur - lig - vis sat - te Pris, men der gi's

Skrøder. Aug. Skrøder (af sides.)

For - hold, som - Na - tur - lig - vis! Vi en An - den fo - re - trak! Sik - ke no - get Rø - ver - pak!

Gross. og Aug. Skrøder. Alle Tre.

Man - ge Tak! Man - ge. Tak! Man - ge, man - ge tu - sind Tak!

Allegro.

Mozart., „Don Juan.“

XIX.

Gross. Sørensen. Hvis min Her-re, De be - ha - ger at
 (med en lang Liste.)

Lead.

hø - re, vil min Skæbne til Taa - rer Dem rø - re, jo Jeg er kommen godt op at

ko - re! Sik - ken Gæld, sik - ken Kjæl - tring, o vel Sik - ken Gæld, sik - ken

Kjæl - tring, o vel Jeg fra Peer og til Poul maatte

fly - ve, først hos Schweitzer - ne Hun - dred og

Ty - vel Tolv hos Schott - læn - der, for ej at

f *p*

ly - ve, men se hos Span - jer, ja hos Span - jer staar Tu - sind og Tre,

fp *fp* *p* *fp*

Tu - sind og Tre, Tu - sind og Tre. Som et Bæst jeg maatte

flage fra Bu - tik - ker og til Lag - re, snart til Skrædd're snart til

Bag²re, Ur_tekræm²re, Handske_mag²re; han er ble_vet of_te skre_vet paa hver kjøbenhavnsk Ca -

crese.

fée, paa hver kjø_benhavnsk Ca - fée. Jeg fra Peer

og til Poul maatte fly - ve, først hos Schweitzerne Hun_dred og

Ty - vel Tolv hos Schott - læn - der, for ej at ly - ve, men, men

se hos Spann - jer, ja hos Spann - jer staar Tu - sind og

fp

Tre, Tu_sind og Tre, Tu_sind og Tre. Som et Bæst jeg maatte

flag_re fra Bu_tik_ker og til Lag're, snart til Skrædd're, snart til Bag'_re, Ur_te_kræm're Hand_ske -

mag're; han er ble_ven of_te skre_vet paa hver kjø_benhavnsk Ca_fée, paa hver

kjø_ben_havnsk Ca_fée, paa hver

kjø_ben_havnsk Ca_fée.

Allegretto.

XX.

Gross.Sørensen. (visende Portnøglen) 1. Be - ragt denne Nøg-le, jeg løfter mod Sky! **Peter.** Jeg ser dennok Hr. Grossist! **GROSS.** Den
Gross. 2. Se nu kan da at-ter jeg le-ve lidt frit! **Peter.** Vil frit De le-ve? Nej stop! Jeg

1. aab-ner mig he - le Ver-den paany! **Peter.** Nu o - ver-dri-ver De vist. **GROSS.** Den aabner mig Sel-ska-ber,
 2. spaar Dem, den Nøg-le den luk-ker nok lidt Dem Por-te-mon-nix - en op! **GROSS.** Naa selv om det og-saa skal

1. Fe - sti - vi - te - ter, den aab-ner mig Himlen i - gjen. **Peter** (hilses) De skul-de vel al-drig da
 2. ko - ste lidt Pen-ge, saa gjør det det Sam-me om - trent, for nu har jeg ik - ke mig

1. væ-re Sankt Peter? **GROSS.** Jo, Sankt Pe-der Sø - ren - sen! Jeg kjender adskilli - ge Æg - temænd, der
 2. moret saa længe, som jeg har min Ko - ne kendt. **Peter.** Men hvad siger Fruen? **GROSS.** Min Kæ - re, ti! For-

1. nok vil - de øns-ke, de hav - de den, luk op, luk op! Luk op for Hr. Sø - ren - sen!
 2. svunden er al hen-des Ja - lou - si, luk op, luk op! Nu luk-ker hun Øj - ne - ne i!

Skrøder.

Mel. af Offenbach.

XXI.

1. Lem - vig A - vis os tidt formaner til Kærlig - hed mod Fø - deland, men skønt en født Lem -
 2. Kun sjel - den der en Fremmedlander, ej Rej - sen - de man træffer der, de E - ne - ste er

1. vi - gi - a - ner, Lem - vig jeg ej for - dra - ge kan. Den regnes maa kom for en halv By, tænk Dem den er
 2. dem, som strander, og de vil hel - le - re la' vær; naar de den ser, straks de ud - bry - der: „At ej vi drukned,

1. min - dre end Val - by. 1.) Jo, der er mun - tert, jo, der er mun - tert! Ja,
 2. nu vi for - try - der! 2.)

kan De li' at le - ve i et Hul, hvor vi for Folk er fri, og yn - der De Me - lanko - li, saa

rejs paa Ti - men - li - ge til Lem - vig, Lemvig, ja rejs paa Ti - men - li - ge til Lem - vig!

Allegretto.

Kjøbenhavnsk Gadevisc.

XXII.

Gross: Sørensen. 1. Vi Kjø - ben - hav - ne - re si - ge som Val - de - mar At - - ter -
 Peter. 2. Se, Di - rek - tio - nen i Trætte nok kom med hin - an - den ge -
 Skrøder. 3. Paa Plai - nen der Kun - ster bli'r gi - vet, som nok kan op - mun - tre Dit

1. da: Be - hold ba - re Him - me - ri - ge, naar Ti - vo - li blot vi maa
 2. svindt, man ved ej, hvem der er de Ret - te, ja det er en hel La - by -
 3. Sind, og bli - ver man ked af Li - vet, saa gaar man i „Lig - ki - sten“

Kor.

1. ha' ! Be - hold ba - re Him - me - ri - ge, naar Ti - vo - li blot vi maa ha' !
 2. rint! Man ved ej, hvem der er de Rette, ja det er en hel La - by - rint!
 3. ind, og bli - ver man ked af Li - vet, saa gaar man i „Lig - ki - sten ind.

4.
Gross. Beundring den Tombola vækker,
 For det er det Fine ved den,
 Naar 20 Numre man trækker,
 Saa faar man kun „Nitten“ igjen.

6.
Skrøder. Og ind til Miss Austin gaar man,
 Ja hun er nu inte væk,
 En Tremark man gi'r, men saa faar man
 S'gu ogsaa for Skillingen Smæk.

5.
Peter I Pantomime— Finalen
 Man Engle og Genier ser,
 Men der er i Paafuglehalen
 Dog meget kønnere Fe'r!

7.
Peter Ja, hvis De har moret Dem dolig,
 (til Publikum.) Til Slutning det Raad De faar:
 Gaa De bare ind paa Tivoli—
 Men vent dog til næste Aar!